

80 let oslavily:

15. února paní Štastná Milada, Tyršova ulice
1. března paní Matějčková Růžena, Havlíčkova ulice
27. dubna paní Trávníčková Milada, Polanka

Všem těmto našim spoluobčanům srdečně blahopřejeme, přejeme pevné zdraví a ještě dlouhá léta mezi námi.

„Stříbrnou“ svatbu oslavili manželé:

24. dubna Josef a Věra Šenkovi, Obřanská ulice 615
24. dubna ing. Rostislav a Blanka Vašutovi, Obřanská ulice 584
3. června Karel a Václava Buchtelovi, Obřanská ulice 593
16. července Jaroslav a Ivana Zmeškalovi, Teperova ulice 485
30. července Pavel a Marie Sedláčkoví, Husova ulice 223

Zlatou svatbu oslavili manželé:

22. června Adolf a Ludmila Kokrdovi, Havlíčkova ulice
29. června Vladislav a Dagmar Peňázovi, Teperova ulice

Přejeme jim zdraví, štěstí, spokojenost a ještě mnoho společných let prožitých v pohodě a spokojenosti v kruhu svých rodin a přátel.

A nyní tu smutnější zprávu...

Za rok 1995 zemřelo v naší obci 29 spoluobčanů, 13 mužů, 16 žen.

Se zármutkem v srdci připomínáme, že 22. prosince 1995 zemřela paní Kateřina Kapustová ve věku 99 let a v letošním roce od 1. 1. 1996 zemřeli tito spoluobčané:

13. ledna	pan Kučera Miroslav, Jiráskova ulice	83 let
16. ledna	pan Šenk Pavel, Fügnerovo nábřeží,	nedožitých 84 let
17. ledna	paní Macháčková Ludmila, Jiráskova ulice	65 let
2. února	pan Kocman Jaromír, Husova ulice	nedožitých 72 let
3. února	paní Hrašťová Jarmila, Svat. Čecha	nedožitých 74 let
16. února	pan Trnka Antonín, Jiráskova ulice	nedožitých 85 let
20. února	paní dr. Lejhancová Markéta, Fügnerovo náb.	nedožitých 86 let
23. února	paní Křivonožková Božena, Trávníčky	nedožitých 89 let
24. února	pan Hrdlička Karel, Macharova ulice	nedožitých 77 let
25. února	paní Skotáková Marie, Obřanská ulice	nedožitých 82 let
26. února	pan Taranza Jaroslav, Husova ulice	nedožitých 92 let
29. února	paní Trnková Hedvika, Dobrovského	nedožitých 86 let
6. března	paní Menšíková Magdaléna, Teperova ulice	nedožitých 89 let
27. března	paní Pišková Jarmila, Kollárova ulice	80 let
28. března	paní Hradská Anna, Svatopluka Čecha	73 let
9. června	paní Stloukalová Gabriela, Obřanská ulice	84 let
20. června	pan Tůma Miroslav, Husova ulice	nedožitých 38 let
28. června	paní Hružová Otilie, S. K. Neumana	84 let
28. července	paní Trnková Aloisie, Fügnerovo nábřeží	93 let

Všem těmto našim zemřelým spoluobčanům věnujme, prosím, tichou vzpomínku.

ZDENA DVOŘÁKOVÁ,
Sbor pro občanské záležitosti

BÍLOVICKÝ

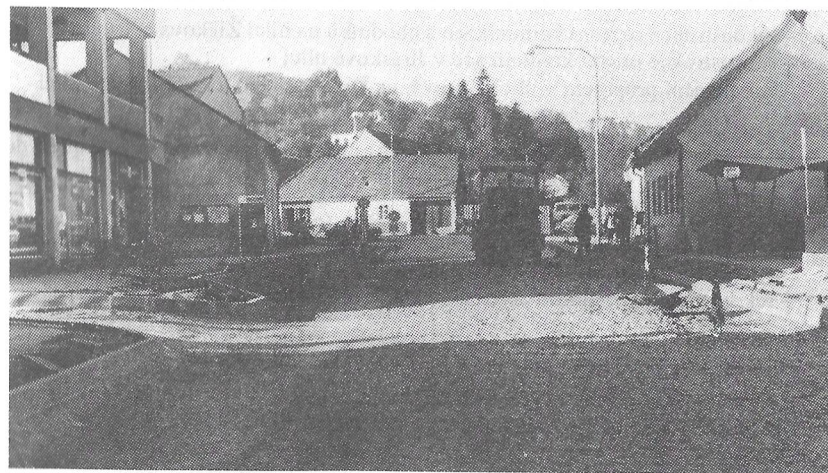

zpravodaj

ZÁŘÍ 1996

Cena 5 Kč

VYDÁVÁ OBECNÍ ZASTUPITELSTVO BÍLOVICE NAD SVITAVOU

Volební heslo „Za krásnější Bílovice“ se stává skutečností.

Jak předpověděli členové obecního zastupitelstva na svých zimních veřejných zasedáních, probíhá v letošním roce opět v naší obci mnoho staveb, které nám všem v současné době působí problémy při chůzi i dopravě autobusy či osobními auty. Letošní rok je v tomto směru nejobtížnější, protože se provádí rekonstrukce komunikací, výstavba kanalizačních propojení jednotlivých kanalizačních systémů a navíc probíhá výstavba nových telefonních sítí včetně nové telefonní digitální ústředny a také rekonstrukce všech podchodů, podjezdů a mostů včetně rekonstrukce celé tratě Českých drah při optimalizace traťového koridoru Berlín - Praha - Bílovice - Vídeň.

V rámci zlepšování životního prostředí byly dokončeny tyto stavby.

- rekonstrukce okresní komunikace a chodníků na ulici Žižkova a Tyršova
- rekonstrukce místní komunikace v Jiráskově ulici
- kanalizační propojení v ulici Husově, na Dobrovského a na Obřanské ulici

Stavby, které byly zahájeny v roce 1995 a byly dokončeny nebo jsou před dokončením:

- výstavba nových učeben v půdní vestavbě v ZŠ
- zřízení obecních bytů v půdní vestavbě bytového domu v ulici Komenského a nad zdravotním střediskem
- rekonstrukce sociálního zařízení na zdravotním středisku p. MUDr. Fajkuse

Stavby, které byly v létě zahájeny a budou dokončeny v r. 1997:

- obytný dům o 18 bytových jednotkách na Polance (dodavatel Vybstav Brno)
- příjezdová komunikace na Polanku (dodavatel Inž. stavby Brno)

Stavby, které budou do zimy ještě provedeny nebo zahájeny:

- rekonstrukce obecního domu v Trávníkách
- výstavba kanalizačního sběrače od „hrušky“ na Obřanské ulici k ul. Teperově
- oprava komunikace v ulici Machárově

Obecní zastupitelstvo děkuje za práci všem, kteří se na výše uvedených stavbách podíleli prací, organizací či dozorováním. A všem našim občanům OZ děkuje za trpělivost při procházení a projíždění naší obcí, neboť obec se letos stala opravdu jedním velkým stavenišťem a každého občana se některá ze staveb dotkla.

VILÉM KLEVETA
starosta

Na titulní straně dokončení spodní části stavby ulice Žižkova a květinová výzdoba u zastávky ČSAD. Foto: B. Zlámal

UPOZORNĚNÍ pro občany ulice Husovy a Kratinovy

V těchto ulicích byla dokončena propojení na kanalizační sběrač a na čistírnu odpadních vod. Tím je možno každý rodinný dům napojit přípojkou na kanalizační síť a splaškové vody vypouštět přímo do kanalizace. Napojení je nutno provést co nejdříve, na Kratinově ulici do konce I. pololetí r. 1997 a na Husově ulici do konce roku 1997. Potom bude provedena konečná úprava povrchů těchto komunikací - v r. 1997 ulice Kratinova a v r. 1998 ulice Husova.

SDĚLENÍ OBČANŮM

Všechny fotografie v předcházejících letech a v minulých číslech Bílovického zpravodaje pro Vás rád fotografoval vesměs p. BOLESLAV ZLÁMAL. Přípravuje bohatou fotodokumentaci o všem, co se v Bílovicích děje, představuje, staví, zlepšuje, zachycuje objektivem neobvyklé pohledy na Bílovice a dokumentuje pro nás i budoucí pokolení, jak se naše obec mění a zkrášluje.

Pokud pod fotografiemi nebyl jako autor uváděn, omlouváme se mu.

ROZVOJ OBCE

O jedné stavbě

Komunikace na ulici Jiráskova v Bílovicích byla dokončena a předána do užívání. Co tomu předcházelo bylo velmi složité a pracné, výsledek však předčil očekávání a lze si jen přát, aby v podobné úpravě byly postupem doby i další ulice Bílovic.

Jiráskova už delší dobu byla terčem kritiky občanů, kteří zde bydlí i těch, kteří zde procházeli na vlak či jen tak na procházku. V zimním období a při deštích byly nevhodnější obuvi gumáky a i v těch to bylo někdy problematické.

Pokusů o projekt, který by zpracoval návrh na úpravu této ulice bylo několik. Počáteční a zásadní výškopisné a polohopisné měření provedl ještě ing. Řihák a pak následovalo několik návrhů na vlastní úpravu vozovky. Žádný se však nepodařilo dotlačit do cíle. Problémy byly hlavně dva. Ten první, chronický a činnost v obci provázející trvale byl nedostatek financí. Druhý byla skutečnost, že technické řešení muselo navazovat na předchozí úpravy. Dokud nebyly napojeny všechny domy na Jiráskově na kanalizaci, plyn a vodu, dokud nebyla provedena pokládka telefonního kabelu, bylo nesmyslné stavbu zahajovat. Hrozilo totiž nebezpečí, že hned po dokončení bude cesta znovu rozkopána a tak kritici budou mít možnost na oprávněné poznámky o organizaci práce a zbytečně vynaložených nákladech.

Práce na Jiráskově ulici. Foto: B. Zlámal.

Podařilo se a dnes jsou na Jiráskové všichni napojeni na vodu, plyn i kanalizaci, je položen kabel telefonu a mohlo se tedy začít jednat o stavbě.

Původní předpoklad byl na zahájení stavby v r. 1997, po dalších jednáních měla být v r. 1996 provedena jen část ulice od kostela po Večeřovi, pak dokonce celá část bez spojovací uličky s dokončením v r. 1997. Vše však k naší spokojenosti vyřešil starosta pan Kleveta, kterému se díky neumdlévající činnosti a zápalu jemu vlastněmu podařilo zajistit finance na celou výstavbu.

Dohoda byla uzavřena s dodavatelem Inženýrské stavby Brno, projekt byl vypracován za poklusu v co nejkratším termínu, technické řešení odsouhlasováno prakticky na počkání.

Po původních návrzích (zpevnění s uválením a postřikem, živičný povrch, chodníky, zpevnění celé šířky ulice) a vášnivých diskusích, se návrh ustálil na řešení, které bylo realizováno. Zpevnění provedeno zámkovou dlažbou, která umožňuje rozebrání a nové uvedení do původního stavu, barevné označení parkovacích míst. Po dlouhých diskusích zbudovány retardéry, které měly být účinnější než na ulici Komenského. Rovněž velmi složité byly tříbeny názory na chodníky. Nakonec zvítězila ekologie a místo chodníků byly navrženy zelené pruhy mezi cestou a ploty u zahrádek.

Vlastní realizace probíhala od dubna 1996 do srpna 1996 a s činností dodavatele jsme byli spokojeni. Díky patří hlavně mistrovi p. Hlaváčkovi a jeho pomocníkovi p. Škodovi. Stavby se ujal ing. Kratina a vybral si za pomocníky p. Muselíka, p. Menšíka, p. Hadamíka a p. Večeřu. Hlavně pan J. Večeřa byl velmi platný a odpovědný a patří mu díky všech obyvatel ulice Jiráskovy.

Retardéry jsou zbudovány a fungují tak, že opravdu řidiče nutí k výraznému snížení rychlosti. Voda z komunikace je svedena do kanalizace. Lidé mají možnost bez zablácených bot vjíždět a vcházet do svých domovů, jsou kde parkovat auta. Za

celou dobu výstavby nedošlo k narušení vody, plynu, nebyl zničen žádný plot, což je dle mých zkušeností věc ojedinělá a svědčí o dobré práci dodavatele a dobré činnosti dozorů a zmíněných pracovníků obce.

Dokončující práce na Jiráskově ulici. Foto: Ing. Vít Kratina

Provedeno bylo 800 bm komunikace, v ploše více než 3300 m² ze zámkové dlažby, jsou očištěny a správně osazeny všechny hydranty, uzávěry vody a plynu. Díky iniciativě téměř všech občanů na Jiráskové se provádí poslední úpravy zelených pruhů podél komunikace a na ulici můžeme pozvat všechny naše spoluobčany, aby se podívali, jak by mohla při troše snahy a vzájemné tolerance vypadat i jejich ulice.

Problém, který je teď viditelnější, jsou pouze neukáznění majitelé psů a psíků, ale i to se časem snad podaří, při respektování sousedského soužití, vyřešit.

Díky za to co se podařilo patří všem, kteří byli jmenováni i všem občanům z Jiráskovy, kteří nás aspoň morálně podpořili a nenadávali, i když se práce prováděly v dešti a bláta bylo víc než dost.

ING. VÍT KRATINA
člen obecní rady

ZÁŘIJOVÉ PRANOSTIKY

Po hojných deštích v září osení zimní se podaří.

Zářijová slota - hrstka deště, fůra bláta.

Bouřka v září - sněh v prosinci.

Jaké počasí v září, tak se i v březnu vydaří.

Pěkné růže v zahrádkách věští pěkný podzim a pozdní zimu.

Svatováclavské časy přinesou pěkné počasí.

Přijde Václav - kamma připrav.

Jak jsme slavili Den dětí v MŠ

Přípravy na oslavu „Dne dětí“ jsme s dětmi zahájili již týden předem. Čekal nás velký den, který jsme si sami nazvali „INDIÁNSKÝ“.

Tak jako indiáni vedli své přípravy na boje a oslavy dlouhé dny předtím, tak i my jsme nezaháleli a vyráběli si indiánské čelenky, šperky z moduritu, šipků a žaludů. Učili jsme se indiánský pozdrav, písně, tance a přezdívký indiánů.

A pak nadešel velký „INDIÁNSKÝ DEN“, který začal „CESTOU ZA POKLADEM“. Cesta nebyla jednoduchá, neboť naši indiánští náčelníci (p. učitelky) pro nás nachystali různé úkoly, které jsme museli splnit. Všichni indiáni prokázali dobré znalosti o přírodě, zazpívali si písničky, házeli šíškami do dálky, na cíl aj. Po splnění těchto úkolů nastalo dlouho očekávané „BOJOVÉ PŘEPADENÍ“ indiánských protivníků a získání pokladu. A ten byl opravdu bohatý - plný sladkostí.

Po obědě v MŠ a odpočinku nás čekalo další překvapení. Na zahradě MŠ bylo nachystáno plno soutěží, např. skákání v pytlích, chůze v ploutvích a potápěčských brýlích, chytání rybiček aj. Každý indián plnil svůj úkol velmi zodpovědně, prokázal svoji šikovnost, odvalu a trpělivost. Za odměnu byli všichni odměněni pěkným diplomem a velkou medailí, které nachystaly a vyrobily paní učitelky.

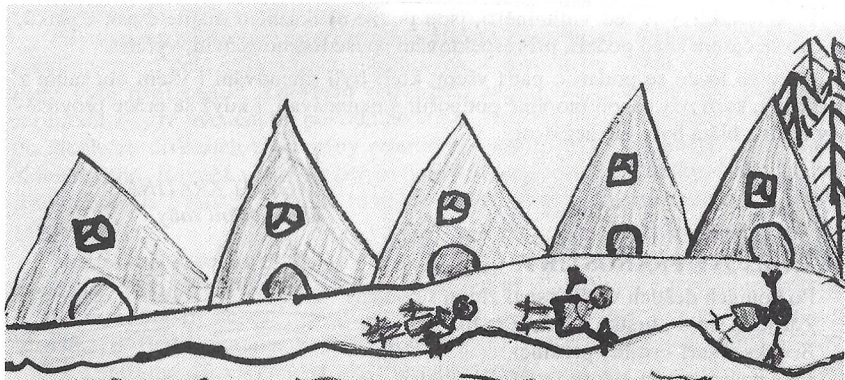
A co bylo dál? Nesměl chybět indiánský tanec kolem ohně, zpívání při kytáře a pořádná večeře.

Ptáte se, co měli indiáni dobrého? Každý takový krásný den se dá zakončit jenom dobrým opečeným špekáčkem a výborným meruňkovým koláčem od našich kuchařek.

Nejstatečnější indiáni mohli přespat v mateřské škole. A i přesto, že se zdálo že budeme spát hned, jak vlezeme pod peřinky, tak jsme si dlouho a dlouho povídali, neboť zážitků z „INDIÁNSKÉHO DNE“ bylo moc . . .

Za poskytnutí financí, které jsme využili na nákup sladkostí pro „Indiánský den“ děkujeme obecnímu úřadu v Bílovicích nad Svitavou.

RADKA BLAŽÍKOVÁ, za MŠ v Bílovicích nad Sv.

Irenka Skoupá, 5 let, „Na dovolené v Hartvikovicích, ve stanech jsme spali. . .“

Vážení občané,

žijeme v obci, která je díky krásnému okolí vyhledávána umělci a milovníky přírody. To je potěšující, ale nese to sebou i záporné stránky. Jednou z nich je vysoký výskyt klíšťat, která jsou v určitém procentu nakažena. Jednak virem zánětu mozku, proti kterému existuje účinné očkování, jednak bakterií způsobující tzv. lymfskou borreliosis. Jedná se o onemocnění, které se průběhem podobá obávané pohlavní chorobě syfyliis. Začíná kožními změnami, neléčeno pokračuje postižením uzlin, zažívacího ústrojí a kloubů a končí těžkým postižením nervového systému, hlavně mozku.

Zmíněná bakterie žije v zažívací soustavě klíštěte, odkud se po zakousnutí dostává do krevního oběhu člověka. Čím nešetrněji klíště odstraníme, tím spíše „vyzvrací“ infikovaný obsah do rány. Při rozmáčknutí tělíčka klíštěte se může infekce dostat do těla rozptýlenými kapátkami přes oční spojivku. Proto je třeba už lehce zakousnuté klíště zakápnout olejem nebo namydlit a vytočit tamponkem proti směru hodinových ručiček. Jestliže se podaří klíště přetřhnout, musí se zbytky odstranit co nejdříve a desinfikovat jodem - bývá zakousnuto hluboko a často donutí k vyhledání pomoci lékaře.

První známky nemoci jsou patrné za několik dnů na kůži v místě kousnutí klíštětem případně i jiných členovců. Jde o zarudnutí větší než 2 cm v průměru, které nebývá vyvýšeno nad úroveň ostatní kůže, obvykle nesvědčí, ale šíří se - skvrna se zvětšuje a uprostřed bledne.

Jediným spolehlivým lékem jsou antibiotika podávaná ve vyšší dávce a delší dobu než obvykle. Ta ordinuje lékař, který zároveň zajistí vyšetření protiláték v krvi. Podle jejich hladiny, resp. srovnáním jejich množství na začátku a v průběhu nemoci, se řídí léčba, která patří do rukou praktického nebo odborného lékaře.

Tuto obecnou informaci míním jako upozornění na závažné nebezpečí, které v těchto měsících narůstá, o čemž svědčí nebyvalý počet zjištěných onemocnění v letošním roce na středisku. Podle mapování hygienické služby je naše oblast z tohoto hlediska velmi riziková.

Protože průběh a následky nemoci záleží na rychlém a šetrném odstranění klíštěte a včasnosti léčby, doporučuji v případě podezření navštívit co nejdříve svého lékaře.

*MUDr. JAROSLAV FAJKUS
praktický lékař*

Co nového v klubu důchodců

Pravidelná setkání staroušek jsou vždy ve středu a v neděli od 14 do 18 hod. Mladší důchodkyně se scházejí v úterý, karetní kroužek se v zimním období schází v domácnostech, turistický kroužek pokračuje v pravidelných vycházkách. Skupina zdatnějších žen (asi 20) a pěti mužů cvičí pravidelně vždy ve středu odpoledne ve školní tělocvičně. Vede je rehabilitační sestra pí Jitka Cívková a pí B. Matalová, která se zaměřuje na jógu.

Se zástupci obce a SPOZ jsme 29. 1. navštívili naši občanku pí Dudkovou, která oslavila 100 leté narozeniny a žije v domově důchodců v Žernúvce.

Z ostatních akcí vybíráme např. besedu a prodej vitamínů společnosti California Fitness, která byla velice úspěšná (20. 2.), 7. dubna společná oslava velikonočních svátků, 20. 4. se uskutečnila beseda se spisovatelem Jaromírem Tomečkem, na kterou přišlo do klubu 48 občanů a prožili s ním 4 hodiny krásného povídání. 8. května jsme oslavili Den matek s pohoštěním a babičky dostaly kytičku, 12. května jsme se na pozvání KDU-ČSL zúčastnili oslavy Dne matek v Kulturním domě. 6. června byla v klubovně uspořádána beseda s pí Drahovzalovou s předváděním kosmetiky a různých masážních přípravků. V neděli 9. června jsme se zúčastnili v místním kostele absolventského varhaního koncertu B. Tomáše.

Tak jako v minulých letech i v I. pololetí jsme uspořádali několik zájezdů, například:

- 25. 1. Vizovice, Zlín s cestovní kanceláří Hubert Reisen
- 30. 4. zámek v Rájci n/S, Boskovice, arboretum Borotín
- 20. 6. Vídeň
- 24. 6. Olomouc, Sv. kopeček

Kromě těchto všech akcí chodí děvčata ze samosprávy klubu (8 žen) navštěvovat nemocné občany, k narozeninám a pod. vždy s gratulací a malým dárečkem. I v klubovně jsme několikrát narozeniny oslavili.

Bohužel dochází i ke smutnému loučení, kdy k našemu rozloučení patří vzpomínka a kytička.

*B. KOTOLOVÁ
vedoucí Klubu důchodců*

KULTURA

Výročí

9. října 1996 je to právě sto let, co se v Bílovicích nad Svitavou narodil akademický malíř a sochař Franta Koudelka, portrétista Tomáše G. Masaryka, Rudolfa Těsnohlídka, Pavla Eisnera, Zdenky Grafové a mnoha jiných osobností české kultury. Vytvořil busty Jana Masaryka, arcibiskupa a pozdějšího kardinála Berana, Petra Bezruče, Jiřího Mahena a dalších významných lidí. Zároveň se však také věnoval krajinářství, jak o tom svědčí obrazy zachycující rodný kraj, ale také okolí Dobřichovic, kde bydlel po válce, a zejména Karlovarsko, kde dlouhá léta žil a nakonec i zemřel.

Jako muž ze „smíšeného manželství“ byl nacisty vězněn v koncentračním táboře v Benešově u Prahy. Poválečné období mu jako věřícímu člověku a odpůrci komunistického režimu také nepřálo.

Studoval ve Vídni, v Praze a v Paříži. Je žákem vídeňských profesorů Müllera a von Hellmara. Ve Vídni také získal v roce 1917 Goethovu cenu za portrét provedený v bronz. V Praze studoval u prof. Františka Thieleho malířství a u Jana Štursy sochařství. V Paříži byl žákem sochaře A. Bourdella a malířů - fauvistů Othona Frieše a Raoula Dufyho.

Bohatá je jeho výstavní činnost. Po studiích se krátce usadil ve svém rodišti a pak v blízkém Brně, kde v r. 1923 vystavuje s jinými brněnskými výtvarníky (Josef Zamazal, Jaroslav Fousek, Olga Fridrichová-Steinzová a Helena Bochořáková -Dittrichová) v Klubu výtvarných umělců Aleš v Brně a v Umělecké besedě v Praze. Zúčastňuje se Zlínského salonu, Výstavy soudobé kultury v Brně, výstav „Národ svým umělcům“ a „Umělci svému národu“, v roce 1936 Středomoravské výstavy v Přerově, v letech 1933-1944 celé řady výstav v Praze: v Platýzu, v Clam Gallasově paláci, ve Svazu českého díla a v Rubešově galerii; v roce 1937 vystavuje také v Bratislavě. Jako sochař vytváří busty generála zdravotní služby pro Ministerstvo vojenství a pro Ministerstvo školství a osvěty vytváří v bronzu „Hlavu intelektuála“ V šedesátých a sedmdesátých letech několikrát vystavoval také v Kulturním domě Adastu v Adamově.

Za zmínku také stojí, že spolu s Rudolfem Těsnohlídkem a Josefem Tesařem našel v Předvečer Štědrého dne v r. 1919 v bílovických lesích odložené nemluvně. Tato událost přivedla Těsnohlídka na myšlenku založit každoroční předvánoční akci jako sbírku pro chudé děti pod heslem „Vánoční strom republiky“ a založit dětský domov Dagmar.

Franta Koudelka zemřel v Karlových Varech v roce 1976 v osmdesáti letech. V tomto roce je tedy sté výročí jeho narození a dvacáté výročí úmrtí. A proto - nezapomeňme na našeho rodáka z Bílovic nad Svitavou.

Ph.Dr. JANA ŘÍHOVÁ

Moravský kalíšek na návštěvě v Chorvatsku

Ve dnech 20. - 25. 8. 1996 pobýval, trénoval a vystupoval bílovický folklorní soubor Moravský kalíšek na pozvání České besedy z Rijeki v Chorvatsku. Co této události předcházelo?

V r. 1991 se obrátil na různé podniky o pomoc pro válkou sužované občany v bývalé Jugoslávii brněnský Červený kříž - v Bílovicích to byl pan Jiří Kočí. Požádal mě o koordinaci v této věci u mlýnů v Jihomoravském kraji, jejichž vedení jsem dobře znal. Všechny tyto podniky předaly potom p. Kočímu několik palet svých potravinářských výrobků, ke kterým přibýly výrobky i z jiných podniků, zdravotní materiál, šatstvo a věci, které Červený kříž nakoupil ze sbírek v různých místech kraje. Materiál byl pak odvezen kamiony soukromých podnikatelů, kteří část nákladu na přepravu hradili formou sponzorství. Při třetí takové zásilce v srpnu 1992 požádal Červený kříž Brno vedení obce o pomoc, abychom poskytli doprovodné vozidlo. O této cestě jsem psal ve Zpravodaji v r. 1992.

Do Bílovic přivezl p. Kočí několikrát členy chorvatského Červeného kříže, kteří nám chtěli poděkovat za humanitární pomoc a požádat o pomoc další. Při těchto setkáních jsme se seznámili mimo jiné s manželou Jugem a Hertou Tadičovými, kteří již tehdy vyjadřovali přání o dlouhodobou spolupráci po ukončení občanské války.

V Chorvatsku vlivem etnických sporů v právě ukončené válce se jednotlivé menšiny stmelují, zakládají spolky a hledají spojení na národy svých předků. Čechů je v Chorvatsku velké množství, známá enkláva je v Daruvaru a jeho okolí, další jsou usídleni v Rijece i v ostatních částech země. Založili spolek Česká beseda a v rámci tohoto spolku zakládají knihovny s českými knihami, schází se k nácviku českých tanců, nacvičují amatérská divadelní vystoupení v češtině.

Při návštěvě Tadičových v listopadu 1995 byla sepsána dohoda o spolupráci mezi Českou besedou Rijeka a obcí Břilovice nad Svitavou v oblasti kultury, osvěty a vzájemných návštěv. Prosincové zasedání obecního zastupitelstva tuto dohodu schválilo s tím, že obec předplatí jeden časopis, který bude PNS zasílat do Rijeky, budeme podporovat jejich knihovnu knihami z naší i jiných knihoven, budeme jim pravidelně zasílat Břilovický zpravodaj, zajistíme ubytování ve školní ubytovně těm, kteří se vydají v r. 1996 do České republiky poznávat zemi svých předků. Před velikonocemi jsme uvítali v Břilovicích členy České besedy, kteří si prohlédli Prahu, Brno a nejbližší okolí a v Kulturním domě vystoupili se svými písněmi a divadelním představením v české řeči. Spolu s nimi vystoupil také Moravský kalíšek. Při odjezdu po pěti dnech nám sdělili vedoucí - manželé Tadičovi a Františka Husáková, abychom přijeli v létě do Chorvatska a pokud možno s krojovaným souborem Moravský kalíšek. Za pozvání jsme poděkovali a potom rada rozhodla, aby do Chorvatska jeli především členové souboru a ti občané, kteří měli chorvatské děti ve svých rodinách. Požádali jsme o přípravu zájezdu paní Jitku Cívkovou, která organizovala ubytování chorvatských dětí v břilovických rodinách a ing. Jitku Cívkovou, která měla za úkol připravit na vystoupení členy souboru. Dopravu zaplatí účastníci zájezdu s příspěvním sponzorů.

Bylo stanoveno datum odjezdu na 19. 8. 1996 večer, proto, aby se zájezdu mohlo účastnit co nejvíce členů souboru. Dále bylo rozhodnuto, že tlumočit po celou cestu bude p. Bohumil Kousalík, který v této funkci byl i v r. 1992 s humanitární pomocí v Chorvatsku, že základní školu bude zastupovat zástupkyně ředitelky p. Jana Zmeškalová a na přání chorvatské strany i vedení zájezdu se účastní zástupci obce starosta i místostarosta.

20. 8. 1996 v 6 hodin nás na hraničním přechodu do Chorvatska přivítali zástupci České besedy v čele s p. F. Husákovou. Projeli s námi Rijekou, kde nám povíдали o jednotlivých místech a význačných budovách. Pak nás zavezli do 65 km vzdálených Klenovic, kde jsme byli ubytováni v Domě mládeže Města Rijeky přímo u moře, v klidné vesničce u malé zátoky. Ubytovaní a stravu hradili členové České besedy a město Rijeka. Po ubytování jsme se mohli až do večera koupat v moři, což využili všichni velice rádi.

Každý den přijel do Klenovic minimálně jeden člen České besedy a organizovali nám jednotlivé dny. Druhý den jsme byli s manžely Tadičovými na Plitvických jezerách a společně jsme prošli celý areál jezer, vodopádů a křivolakých cest kolem nesčetných potůčků plných průzračné vody, spěchajících do hlubokých roklin. Cestou jsme pozorovali z vysokého pohoří moře a ostrov Krk, také jsme projížděli místy, kde probíhala válka a zůstaly zde po ní vypálené a vydrancované domy i celé vesnice. Každý večer soubor pilně cvičil na vystoupení, které mělo být v sídle České besedy v Rijeci v pátek večer.

Ve čtvrtek přijel na návštěvu tajemník České besedy Zdenko Bahnik a pan učitel Milde Želko. Připravoval se program následujícího dne. V pátek jsme nejprve navštívili blízkou Crikvenici, kde jsme se projeli lodí s proskleným dnem na ostrov Krk. Velice nás při této plavbě potěšilo oznámení kapitána lodi, že největší budova na pobřeží je hotel, který vybuodovala Československá vláda ve 20. letech jako léčebnu pro děti postižené tuberkulózou. Sanatorium neslo název Masarykův dům. Léčily se zde děti z celé naší tehdejší republiky a také personál byl z velké části od nás.

Odpoledne jsme pak přijeli do Rijeky, kde se nás ujali manželé Tadičovi s p. prof. Dobrilou Řehákovou. Navštívili jsme hrad Trsat - dominantu města, vyslechli jsme jeho historii a navštívili jsme Františkánský klášter, kde nás zaujala především kaple p. Marie - Majka Božie, kde námořníci při odjezdu na moře darovali obrazy, své fotografie a různé předměty, aby je p. Marie na moři ochránila a opět se vrátili domů. Hodinu jsme měli na prohlídku několika náměstí, městské věže a nábřeží, po té jsme odjeli do Opatie - největších přímořských lázní na Jadranu. Prohlédli jsme si část kolem pláže, nahlédli do dvoran krásných hotelů, obdivovali místní květenu a natrhali si ze stromů pravý bobkový list.

Soubor Moravský kalíšek. Foto: B. Zlámal

Před dvacátou hodinou nás přivítali členové České besedy v jejich sídle ve Rijeci - objekt s restaurací, sálem, oploceným zázemím s podiem. Pro velký počet návštěvníků byly vyneseny židle na nádvoří před podium a po usazení všech přítomných nás přivítala jménem všech paní Husáková a jménem města Rijeky zástupkyně starosty Blanka Mladenečevá. My jsme všem vyřídili pozdravy od břilovických občanů, předali knihy od pana Kudery i nové knihy fotografií z našich měst, paní Cívková předala dětem dárky v podobě čokolád a sladkostí. Pak začala hrát a zpívat skupina chorvatských Čechů, které jsme odměnili potleskem. Téměř již za šera jsme uvítali na podiu naše krojované děti z Moravského kalíšku. Vystoupení bylo krásné, líbilo se všem. I když naši hudebníci trénovali poctivě, oddechli si po vystoupení s radostí, že nic nepokazili. Byli odměněni potleskem, jejich kroje se velice líbily a všichni přítomní byli spokojeni, že jsme přivezli národní písně. Násled-

valo bohaté pohoštění, které připravily ženy z České besedy a do půlnoci probíhala přátelská beseda. Neradí jsme se loučili, neboť jsme byli zahrnuti přátelstvím lidí, kteří nezapomněli na svou původní vlast i řeč.

Poslední den jsme nejprve dospávali část uběhlé noci, naposledy okusili slané vody Jaderského moře a připravovali jsme se na poslední večer, na který přislíbili účast mnozí z Rijeky. Přijížděli po celý večer, poseděli s námi na terase a zazpívali si s Moravským kalíškem. Přicházeli také lidé z okolí, kterým se české písničky i náš soubor velice líbil.

V neděli ráno v 6 hodin jsme již odjížděli přes Rijeku domů. S mořem jsme se loučili v bouři a za deště. Cestou domů jsme shlédli záznam z pobytu od bílovického kameramana p. Karla Kiesela, který se se svou paní snažil o to, abyste v bílovické televizi mohli shlédnout místa, kde se připravoval, vystupoval i rekreoval bílovický Moravský kalíšek. Byli dobří a za svou činnost, kdy svými písničkami dělají radost druhým si chorvatský zájezd opravdu zasloužili.

A nakonec bych rád všem bílovickým občanům vyřídil pozdravy od všech, kteří Bílovice navštívili v předvelikonočním týdnu. Chtěli by někdy opět do Bílovic přijet v době, kdy se chodí v krojích - tedy na hody. Samozřejmě jsme je všechny na bílovické hody s radostí pozvali!

Vilém Kleveta
starosta

ZÁJEZD DO PRAHY

na představení muzikálu **Jesus Christ super star**

dne 23. listopadu 1996. Cena 560,- Kč.

Odjezd z Bílovic v 8 hodin. Začátek představení v 16 hodin.

Návrat ve 22 hodin.

Zájezd zajišťuje cestovní kancelář EKO Brno, přihlášky přijímá do 8. 11. 1996 pí Klevetová na OÚ, telefon: 45227072

HISTORIE

Bílovický zpravodaj a jeho předchůdci

Již v období mezi dvěma světovými válkami bylo zvykem vyvěšovat v tiskárně vyhotovená, černě orámovaná úmrtní oznámení a dávat tím na vědomí všem spoluobčanům ztrátu nejbližších příbuzných. Také svatební oznámení již bylo zvykem vydávat tiskem, ale zasílalo se jen blízkým přátelům a sloužilo současně jako pozvánka k obřadu, případně i na svatební hostinu.

Také všechny spolky a korporace, které se zabývaly ochotnickou divadelní činností, dávaly nejen plakáty předem na vědomí kdy, kde a co se bude hrát - o tom se

ostatně všeobecně vědělo a hovořilo - ale také tištěným letákem do rodin sdělovaly i osoby a jejich obsazení místními hereckými hvězdami a případně i pozvanými hosty.

Když začala TJ Sokol v roce 1929 promítat filmy v sokolovně, záhy rozšířila tento zvyk i na oznámení programu kina a to jednou měsíčně.

Na plesy, taneční věnečky, ale i na tělovýchovné akademie, koncerty a jiná veřejná vystoupení i na přednášky se snažili pořadatelé pozvat co nejširší veřejnost a to samostatnými pozvánkami, vyrobenými na cyklostylech nebo v tiskárnách, většinou osobně doručovanými.

V roce 1939 vznikl pokus o vydávání místních novin. Vyšlo jich několik čísel, ale nemáme je bohužel k dispozici. Jmenovaly se Naše dílo, měly dvojnásobný formát než dnešní Zpravodaj a také svým obsahem a zaměřením včetně společenské rubriky se mu velmi podobaly. Bylo by záslužné, kdyby vlastníci těchto vzácných tiskovin je zapůjčili k oxerxonání, aby jejich obsah mohl sloužit k historickým studiím o minulosti naší obce.

V den státního svátku 28. října 1951 se ozvalo v Bílovicích první vysílání místního rozhlasu, jehož vybudování a uvedení do běžného provozu znamenalo natrvalo změnu v rychlosti a dostupnosti místního zpravodajství a aktuálních informací, že si bez něj již život v obci ani nedovedeme představit.

Šíření úředních oznámení se nadále (i za války a po ní) dělo vyhláškami na úředních tabulích, ale také čtením těchto informací ve zkrácené formě obecním strážníkem na obvyklých místech v obci. Byly to křižovatky a nároží ulice. Na svůj příchod k vykonání tohoto úředního aktu upozorňoval předem hlasitým bubnováním, jehož zvuk dolehl i za okna domácností. Projít tak celé Bílovice a několikrát přečíst oznámení a upozornění na vyhlášky byl tedy jistě úctyhodný a dosti namáhavý úřední výkon.

Volební programy Národní fronty v Bílovicích spolu s pozvánkami k volbám byly také několikrát vydány jako letáky, určené všem občanům. Pravidelnými periodickými tiskovinami se staly otevřené čtyř až osmistránkové dopisy spoluobčanům, které byly vydávány dvakrát do roka - vždy v dubnu a v říjnu. Hodnotily budovatelskou i jinou práci v obci, ale dávaly také nahlédnout do činnosti společenských a zájmových organizací v Bílovicích a byly současně pozvánkou na nejbližší veřejné akce. Tato forma byla zavedena na jaře roku 1973 a přetrvávala až do roku 1980.

Od roku 1981 dostal Bílovický zpravodaj sešitkovou formu a podobal se dnešnímu zpravodaji s půlroční periodicitou. Jeho vydavatelem byl Místní národní výbor v Bílovicích. Od dubna 1987 do listopadu 1990 byl distribuován zdarma také všem občanům Říčan a Kanic, kteří v uvedené době volili do společného Národního výboru a tento společný výbor byl také vydavatelem Zpravodaje.

Od roku 1991 vydává Bílovický zpravodaj obecní zastupitelstvo a snaží se zkrátit jeho periodicitu. To se podařilo v roce 1993, kdy vyšel Zpravodaj čtyřikrát a v roce 1994 třikrát, stejně jako v roce 1995. V roce 1994 vyšlo před komunálními volbami navíc jedno barevné vydání s aktuálními fotografiemi pod výstižným názvem Bílovice nad Svitavou dnes.

Po zřízení kabelového rozvodu televize vyrostl živý a aktuální informace přinášející „konkurent“ Bílovického zpravodaje v podobě bílovického televizního vysílání každou neděli a navíc se středeční reprízou.

V současnosti se vrací Bílovický zpravodaj ke dvěma vydáním ročně, ale ta podstatně zvětšují rozsah, obsah i obrazovou dokumentaci. Bílovický zpravodaj ztrácí funkci rychlého informátora, ale zůstává důležitým činitelem shrnujícím, hodnotícím a hlavně také nenahraditelným pramenem historickým. Naše paměť je nespolehlivá a tak jeho vydávání je naplňováno i dávné rčení: „Co je psáno - to je dáno“.

Bořivoj NEJEZCHLEB

Zbrojovacké pušky a gestapo v Bílovicích

Ve dvacátém roce československé samostatnosti v roce 1938 se vnitropolitické poměry ve státi rychle zhoršovaly. Dne 24. 4. 1938 Henleinovci na sjezdu v Karlových Varech žádali pro sudetské Němce autonomii. Vypukla mezinárodní politická krize, poměry se přiostrily.

Dne 20. května byla částečná mobilizace a ze Zbrojovky bylo do Bílovic posláno přes 20 pušek na sjezd železniční tratě; pušky byly uschovány v sokolovně. V Praze se konal 5. 7. X. všesokolský slet; byla to velká manifestace na ochranu republiky. Dne 23. 9. 1938 byla vyhlášena všeobecná mobilizace a mezinárodní politické napětí dosáhlo mnichovským diktátem 29. 9. 1938 vrcholu. Byli jsme opuštěni, obětováni, zůstali jsme sami. Doléhaly nemalé starosti, žili jsme v neklidu, v nejistotě, nevěděli jsme, co se stane dál.

Po vojenském vpádu Němců do naší země 15. 3. 1939 byl vyhlášen Protektorát Čechy a Morava a národ prožíval přetěžké chvíle. Němečtí fašisté nařídili, že veškeré zbraně musejí být ihned odevzdány, ale členové Sokola Gusta Fuksa, Miloš Jelínek, Antonín Haramach, Antonín Smejkal, Zdeněk Srba, Ladislav Taranza a jiní se rozhodli, že pušky neodevzdají, že je ukryjí; zbraně odnesli tajně (pomáhal i dr. Vlastimil Kartous) ze sokolovny do domu Antonína Haramacha v Husově ulici číslo 164.

Po atentátu na říšského protektora Heinricha 25. 5. 1942 bylo vyhlášeno po pachatelích atentátu pátrání a tisíce českých lidí bylo pro maličkost zastřeleno; teror dostoupil vrcholu. Dne 10. 6. 1942 byly vypáleny Lidice, 184 mužů bylo zastřeleno, 190 žen a 96 dětí zavražděno do koncentračních táborů a 24. 6. 1942 byly zničeny Ležáky a obyvatelé obce vyvražděni.

Antonín Haramach požádal členy Sokola, aby pušky byly uschovány někde na bezpečnějším místě. Pušky převzal vlastenec Ladislav Taranza; v mládí se nejednou v Brně zúčastnil s Aloisem Kalou a jinými velkými manifestacemi i rvaček s buršáky.

Zbraně byly přeneseny na Polanku do jeho domu čp. 397. Byly nakonzervovány a ukryty na obecním pozemku v mezi pod cestičkou vedoucí k bráně u Procházkovy zahrady a dvora. Měli jsme doma otci v Brně darovanou novou pistolí, ale otec ji závčas hodil pod splav. Byly vojenské domovní prohlídky, německý voják byl i u nás prohlízet byt a kůlnu.

V této těžké době přicházel do bílovického hostince zaměstnanec brněnské Zbrojovky Stýblo, bytem ve Žlebech na obřanském Hradisku. Stýkal se ponejvíce s výčepníkem Jaroslavem Svobodou a Aloisem Drlíkem, kteří nevěděli, že Stýblo je konfident. Později se zjistilo, že byl příčinou nasazení několika spolupracovníků na práci do říše. Stýblo se v hostinci dozvěděl, že jsou v Bílovicích uschovány zbrojovacké pušky a věc oznámil ve Zbrojovce bezpečnostnímu referentu Horákovi.

Horák předal případ gestapu a Zdeněk Srba, Antonín Smejkal a Ladislav Taranza byli v dubnu 1944 zatčeni, uvězněni v Kounicových kolejích a v budově právnické fakulty vyslýcháni.

Vězni mohli dostat dvakrát za měsíc, vždy po čtrnácti dnech, přesně odvážený balíček o váze 20 dkg. Balíček těžší o 1 dkg byl správou věznice vrácen. Vězni si rozdělili balíček vždy mezi sebou. Balíčky přijímala pošta v Žabovřeskách na Náměstí u kapličky, nyní Burianovo náměstí.

Jednoho dne odpoledne počátkem srpna roku 1944 cestou z vlaku jsem viděl Ladislava Taranzu, jak nese v náručí ze dvora do osobního auta pušky. Přihlížel neznámý muž, nevěděl jsem, co se děje; bylo ticho, nablízku nikdo nebyl.

Alois Kala, starosta obce
Bílovice nad Svit. v letech 1931-1948

Vilém Kala

Událost vzrušila celou obec; členové Sokola, kteří o ukrytých zbraních věděli, čekali, že budou odhaleni případně zastřeleni.

Poručík policie Vilém Kala za porady se svým bratrem Aloisem, starostou obce, slíbil, že se případu ujme a všemožně se vynasnaží zatčeným pomoci.

Kala poznal německé policisty, když byl velitelem hlavní stanice. Němci, bývalí dělesloužící Čsl. armády, mluvili obstojně česky, ale stylizovali špatně a Kala jim nejednou při sepsání trestního oznámení pomáhal. Po příchodu nacistů ke gestapu a za obtížné situace Kalovi nepomohli, neměli odvahu, věc se týkala zbraní.

Kala se vrátil k oddělu dopravních nehod, kde býval velitelem a zde rozmlouval s podřízenými, kteří by mu mohli zatčené zachránit. Strážmistr Burda vyprávěl, že mluví s dívkou, která se stará o byt brněnského německého advokáta dr. Josefa Pavlaka. Řekl, že advokát zastupuje u soudních procesů obviněné a když dr. Pavla-

kovi na obžalovaném záleží, pozve do svého bytu soudce, dobře je pohostí, případ s nimi projedná a domluví, jak bude proces u soudu vyřízen.

Kala dívku ihned vyhledal a prosil ji, aby na dr. Pavlaka působila, aby zatčené hájil a aby mu řekla, že tělesně postižený Smejkal je její strýc a mnoho pro ni vykonal. Dívka před dr. Pavlakem klekla, aby v něm vzbudila lítost a úpěnlivě ho prosila, aby převzal obhajobu, což přislíbil. Smejkal však nebyl její strýc. Dívka uvědomila Kalu, ten ihned informoval svého bratra Aloise, který pak s Františkem Hýzlem navštívil několik bílovických občanů a vysvětlil jim tíživou, nebezpečnou situaci. Bílovický uzenář František Židek dal 3 tyčky salámu, rezník Václav Musil 3 šrůtky uzeného masa, vedoucí mlýna František Ohera několik kg nejlepší mouky, menší obchodníci dali do kuchyně nějaké maličkosti, jistý občan demižonek vína a Kala dopravil větší kufr živobyť do bytu dr. Pavlaka autem dopravních nehod. Advokát bydlel v Brně. Liliová 6, na Vranově měl vilu a v Brně na Masarykově třídě 37 advokátní kancelář.

Jakmile dr. Pavlak převzal obhajobu, už nikdo nebyl zatčen. Případ byl projednán 31. 3. 1945 v Justičním paláci tak, jak se obhájce se soudci při pohoštění domluvil a obžalovaní byli odsouzeni na dva roky do koncentračního tábora.

Bílovičtí se uklidnili. Odsouzení byli odvezeni z věznice na brněnském Cejlu transportem na Pankrác a odtud Zdeněk Srba a Antonín Smejkal do přeplněného koncentračního tábora v Terezíně a Ladislav Taranza na přímluvu dr. Pavlaka na psychiatrii.

Dne 4. 4. 1945 byla osvobozena Bratislava, fronta se blížila k Brnu, konec války byl na dohled. Sovětská armáda osvobodila 26. 4. Brno, 30. 4. Bílovice nad Svitavou, 2. 5. Berlín, 5. 5. Terezín a za Pražského povstání 9. 5. Prahu; šestiletá válka se v Evropě skončila.

Antonín Smejkal se vrátil domů 20. 5. 1945, Zdeněk Srba 27. 5. (po osvobození ochotně pomáhal v táboře v informaci) a Ladislav Taranza přijel domů v květnu z nemocnice.

V neděli 27. května dopoledne se v sokolovně konalo slavnostní shromáždění k osvobození naší vlasti. Slavnostním řečníkem byl vikář expozity p. František Pospíchal, krátce promluvil i Ladislav Taranza a tíživá situace se na slavnosti za velké účasti bílovických občanů skončila.

Miloslav PROCHÁZKA

POŽÁRNÍ OCHRANA

Sbor dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů v Bílovicích v I. pololetí letošního roku pracoval v rámci svých povinností převážně na úseku represe. V obci byl 12. 4. vyhlášen požární poplach, hořela stodola v Ochozu, účastnili se 4 dospělí a 3 starší žáci. Jednotka přijela na místo požáru za 15 minut, nemusela však zasahovat, poněvadž požár byl likvidován z cisteren útvarem z Pozořic.

Obnovený obraz na hasičské zbrojnici, Sv. Jiří.

Foto: B. Zlámal

Miloš STRNÁDEK

Pravidelná cvičení s mládeží se uskutečňují vždy 1x týdně. Byla ustanovena 2 družstva: mladší a starší žáci, cvičí vždy střídavě. Celkem se konalo 10 cvičení. Se staršími žáky byl výcvik zaměřen na kontrolu stávajících podzemních hydrantů. Bylo prověřeno 17 hydrantů z celkového počtu 58 hydrantů v obci.

S dalších akcí SDH: úklid a údržba zbrojnice, přednáška o PO pro zaměstnance ČMPK Bílovice, provedena registrace sboru u SH ČMaS, zbrojnice dostala od OÚ přidělené popisné číslo domu (18), instalována poštovní schránka. Dále byla obnovena luneta na fasádě zbrojnice podle zachovalých fotografií, výtvarníkem byl pan Jan Bodeček z Brna. Státní požární dozor provedl prověrku na úseku PO v obci, hodnocení bylo kladné. Staráme se též o výstroj, výzbroj, dopravní vozidlo bylo v opravě. Na věži zbrojnice byly doplněny chybějící žaluzie a byla provedena tepelná izolace vrat.

ZŠ Bílovice nad Svitavou a Sokol Řícmanice Vás zvou v sobotu 5. října 1996 do

Pohádkového lesa

Nástup na trasu od 9 hodin v Bílovicích u sokolovny a v Řícmanicích na návsi.

Co s sebou?

Sportovní oblečení a obuv, pláštěnku, svačinu a hrníček na čaj, 10 Kč na vstupné do lesa plného překvapení+další korunky na párek, který si můžete opéci na pohádkovém zpívajícím ohni.

Co vás čeká?

Procházka lesem obydlými pohádkovými bytostmi: čarodějnicí, kouzelníkem, vodníky, Rumcajsem a Mankou a také jízda na koni a lanová dráha a za splnění úkoly drobné odměny. Pohádkový dědeček již nyní sbírá bylinky na čaj pro posílení a zahřátí a mnoho dalších překvapení.

Jak se k nám dostanete? Tramvaj č. 4 na konečnou do Obřan a dále pěšky podél vody cca 40 minut.

Vlakem z hl. nádraží - náhradní doprava odjezdy: 8.36 a 9.50 hodin.

Autobusem ze Staré osady - směrem Babice n. Svit. odjezdy: 8.30 a 10.00 hodin

TĚŠÍME SE NA VÁS.

ŘÍJNOVÉ PRANOSTIKY

- Teplý říjen - studený listopad
- Je-li říjen velmi zelený, bude zato leden hodně studený.
- Říjen když blýská, zima plíská.
- V říjnu mnoho dešťů, v prosinci mnoho větrů.
- Studený říjen - zelený leden.
- Sněží-li brzy v říjnu, bude měkká zima.
- Říjen a březen rovné jsou ve všem.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Za rok 1995 se v naší obci narodilo 11 dětí, 5 děvčat, 6 chlapců.

V letošním roce vítáme mezi nás nové občánky, jsou to:

18. ledna	Krejčř Martin, Taranzova 383
27. ledna	Klíma David, Tábořské návrší 171
29. ledna	Brychtová Jana, Havlíčkova 374
26. února	Škrancová Jana, Obřanská 615
28. března	Eberhard Lukáš, Havlíčkova 245
23. dubna	Andělovská Kristýna, Havlíčkova 664

Všem těmto dětem přejeme pevné zdraví a jejich rodičům mnoho radosti a spokojenosti ze svých dětí.

V první polovině tohoto roku oslavili svá jubilea a narozeniny tito naši spoluobčané:

100 let oslavila **21. ledna** naše spoluobčanka paní Marie Dudková, žijící nyní v Domově důchodců v Žernůvce, kde jí byli blahopřát starosta naší obce pan Kleveta, zástupci Obecního úřadu a Sboru pro občanské záležitosti v Bílovicích a zástupci Okresního úřadu v Brně.

95 let oslavila **19. dubna** paní Anastázie Pospíšilová, Obřanská ulice

93 let oslavily:

9. února	paní Štěrbáčková Štěpánka, Kollárova ulice
17. dubna	pan Procházka František, Dobrovského návrší
20. června	paní Trnková Aloisie, Fügnerovo nábřeží

90 let oslavily:

7. ledna	pan Felix Karel, Husova ulice
13. dubna	paní Uhrová Julie, Husova ulice
27. června	paní Rybářová Štěpánka, Tyršova ulice

88 let oslavily:

28. ledna	paní Krautmanová Marie, Dobrovského návrší
21. ledna	pan Opletal Josef, Havlíčkova ulice
1. března	paní Svobodová Božena, Husova ulice
5. března	paní Pinková Božena, Polanka

87 let oslavili:

23. ledna	paní Zubalčková Jarmila, Jiráskova ulice
24. ledna	paní Špatná Marie, Husova ulice
2. února	pan Kartous František, Kratinova ulice
9. února	paní Holá Karla, Hradisko
16. března	pan Schütz Miloš, Kozlíkova ulice
28. března	paní Vašíčková Anděla, Husova ulice
22. dubna	paní Grycová Aloisie, Husova ulice
4. května	paní Olejníčková Vlasta, Husova ulice
7. května	paní Nečasová Filoména, Dobrovského návrší

86 let oslavili:

22. ledna	pan Stejskal Štěpán, Hradisko
8. května	pan Lustig Bedřich, Havlíčkova ulice
24. května	pan Škárka František, Komenského ulice

85 let oslavily:

29. ledna	paní Nováková Marie, Svatopluka Čecha
25. dubna	paní Felixová Milada, Husova ulice
7. června	paní Lustigová Božena, Havlíčkova ulice

84 let oslavili:

24. ledna	paní Wawraczová Alžběta, Polanka
12. února	pan Kučera Ludvík, Havlíčkova ulice
17. března	paní Šenková Marie, Dobrovského návrší
19. dubna	paní Havlásková Julie, Husova ulice
8. května	paní Hružová Otilie, S. K. Neumana
15. května	paní Stloukalová Gabriela, Obřanská ulice
22. června	pan Peňáz Vladislav, Teperova ulice

83 let oslavili:

7. února	paní Ditětová Jarmila, Dobrovského návrší
8. února	pan Matějíčka Ludvík, Havlíčkova ulice
27. února	paní Cívková Szeréna, Havlíčkova ulice
5. března	pan Ševčík Ladislav, Komenského ulice
12. dubna	pan Morávek František, Kratinova ulice
21. dubna	paní Rothová Žofie, Husova ulice
27. června	paní Sedlecká Pavla, Svatopluka Čecha

82 let oslavili:

25. ledna	paní Krejčí Libuše, Komenského ulice
27. ledna	pan Němec Karel, Havlíčkova ulice
14. března	pan Trnka Josef, Tyršova ulice

81 let oslavili:

4. ledna	paní Křižanová Zdenka, Komenského ulice
21. ledna	paní Kratinová Anežka, Hradisko
20. ledna	pan Krist Miroslav, Fügnerovo nábřeží
13. dubna	pan Dohnal František, Hradisko
29. dubna	paní Jančová Marie, Žižkova ulice